

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 25.1.2006
KOM(2006) 25 endelig

**MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET OG
RÅDET**

**Tematisk program for samarbejde med industrialiserede lande og andre
højindkomstlande under de kommende finansielle overslag (2007-2013)**

INDHOLDSFORTEGNELSE

1.	Indledning	3
2.	Baggrund	3
2.1.	Anvendelsesområde	3
2.2.	Et tematisk programs berettigelse	4
2.3.	Eksisterende politik, samarbejdsrammer og erfaringer fra tidligere	5
2.3.1.	OECD-lande, der ikke er medlemmer af EU	5
2.3.2.	Nyligt industrialiserede asiatiske lande og områder	7
2.3.3.	Medlemmerne af Samarbejdsrådet for Golfstaterne	7
3.	TPIC's hovedtræk	8
3.1.	Overordnet mål.....	8
3.2.	Særlige mål.....	8
3.3.	Hovedprioriteter	9
3.4.	Programmeringsprincipper.....	11
	BILAG	12

MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET

Tematisk program for samarbejde med industrialiserede lande og andre højindkomstlande under de kommende finansielle overslag (2007-2013)

1. INDLEDNING

For at rationalisere og forenkle de nuværende lovgivningsrammer for EU's eksterne foranstaltninger har Europa-Kommissionen foreslået nye rammer omfattende seks instrumenter under de finansielle overslag for perioden 2007-2013. Tre af instrumenterne (for humanitær bistand, stabilitet og makrofinansiell bistand) er horisontale for at være i overensstemmelse med særlige behov og vilkår. De andre tre instrumenter (for førtiltrædelsesstøtte, støtte for den europæiske naboskabs- og partnerskabspolitik og udviklings samarbejde og økonomisk samarbejde) skal anvendes til gennemførelse af særlige politikker og har en afgrænset geografisk dækning. Disse instrumenter vil i fremtiden udgøre de grundlæggende lovgivningsforanstaltninger til EU-finansiering af eksterne samarbejdsprogrammer, herunder passende tematiske programmer, og skal bl.a. erstatte de eksisterende tematiske forordninger.

Tematiske programmer skaber ”merværdi”, fordi der herunder gennemføres aktiviteter som et supplement til de geografiske programmer, der forbliver det vigtigste grundlag for EU's samarbejde med tredjelande.

Kommissionen har givet tilsagn om at drøfte rækkevidden, målene og prioriteterne for hvert enkelt tematisk program med Det Europæiske Parlament og Rådet på grundlag af formelle meddelelser til begge institutioner¹. De konklusioner, der drages på den baggrund, kan tjene som retningslinjer for de efterfølgende programmeringsfaser, navnlig for de tematiske strategidokumenter, der skal udarbejdes i overensstemmelse med de bestemmelser, der er fastlagt for de ovennævnte instrumenter.

2. BAGGRUND

2.1. Anvendelsesområde

EU har styrket sine bilaterale relationer med en lang række udviklede lande og nyligt industrialiserede lande og områder vedvarende i det seneste årti i forskellige regioner i verden: navnlig i Nordamerika, Østasien og Australasien, men også i Sydøstasien og Golfregionen. Det planlagte tematiske program for samarbejde med de industrialiserede lande og andre højindkomstlande fastlægger rammer for udvidelse

¹ Jf. Kommissionens meddelelse til Rådet og Europa-Parlamentet om eksterne aktioner via tematiske programmer under de kommende finansielle overslag 2007-2013 [KOM(2005) 324 endelig] af 3. august 2005.

og udbygning af samarbejdet og engagementet i forhold til disse industrialiserede lande og områder, som på trods af den geografiske spredning, strukturelle forskelle og varierende størrelse ønsker at udvide deres bilaterale forbindelser til EU. Samarbejdet mellem EU og disse lande er hovedsagelig baseret på EU's egne politikmål, men virkeliggørelsen af disse mål vil have positive konsekvenser for alle de berørte parter.

TPIC, som gennemføres under det planlagte instrument for udviklingssamarbejde og økonomisk samarbejde (DCECI)², tager navnlig sigte på de partnerlande, der har de samme politiske, økonomiske og institutionelle strukturer og værdier som EU, og som desuden er vigtige bilaterale politiske og handelsmæssige partnere for EU og vigtige aktører i multilaterale forumer og inden for den globale styring. Programmet vil imidlertid også omfatte andre nyligt industrialiserede lande og områder, hvor EU har en strategisk interesse i at fremme sine politiske og økonomiske forbindelser og sin indflydelse.

TPIC's geografiske dækning er derfor følgende:

- (1) Vigtige OECD-lande, der ikke er medlemmer af EU³: De Forenede Stater, Japan, Canada, Republikken Korea, Australien og New Zealand.
- (2) Visse industrialiserede asiatiske lande og områder, som ikke er omfattet af DAC⁴-listen over ODA-modtagerlande: Singapore, Hongkong, Macao, Brunei og Kinesisk Taipei.
- (3) Medlemmer af Samarbejdsrådet for Golfstaterne, som ikke optræder på DAC-listen over ODA-modtagerlande: Kuwait, Qatar, De Forenede Arabiske Emirater, Bahrain og Saudi-Arabien⁵.

I fremtiden vil det kunne overvejes at udvide TPIC's geografiske rækkevidde, hvis og når lande, der er omfattet af DCECI, fjernes fra DAC-listen over ODA-modtagerlande. De ressourcer, der bevilliges til dette program, vil i så fald blive tilpasset i overensstemmelse hermed.

2.2. Et tematisk programs berettigelse

Forbindelserne til og de tilhørende programmer for samarbejde med TPIC-landene og -områderne har udviklet sig med varierende hastighed på grundlag af forskellige lovgivningsgrundlag og inden for forskellige politiske rammer⁶, hvilket bl.a.

² Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af et instrument til finansiering af udviklingssamarbejdet og det økonomiske samarbejde [KOM(2004) 629 endelig] af 29.9.2004.

³ Indtil nu omfattet af Rådets forordning (EF) nr. 382/2001 af 26.2.2001 om gennemførelse af projekter til fremme af samarbejde og handelsmæssige forbindelser mellem Den Europæiske Union og de industrialiserede lande i Nordamerika, Fjernøsten og Australasien og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1035/1999.

⁴ Komitéen for Udviklingsbistand er det vigtigste organ, med hvilket OECD behandler spørgsmål vedrørende samarbejde med udviklingslande.

⁵ Det forventes, at Saudi-Arabien fjernes fra DAC-listen over mellemindkomstudviklingslande senest i 2008. Hvis DCECI-bestemmelserne gør det muligt, kan Oman også inkluderes i denne tredje kategori.

⁶ Se bilag 1.

afspejler de berørte landes forskellighed, hvad angår størrelse, kultur, befolkning, bilaterale økonomiske forbindelser og samhandel med EU.

Der er ingen bilaterale landestrategier og vejledende programmer for samarbejde med industrialiserede lande. Samarbejdsinitiativerne under TPIC vil blive fastlagt i overensstemmelse med fælles politik- og samarbejds mål, der er fastlagt for de forskellige bilaterale instrumenter (f.eks. rammeaftaler, samarbejdsaftaler, politiske erklæringer, samarbejdsdagsordener og handlingsplaner⁷), som udgør grundlaget for forbindelserne mellem Den Europæiske Union og partnerlandene. Disse initiativer har imidlertid til formål at supplere og styrke dialogen mellem disse landes regeringer og EU gennem uafhængigt samarbejde mellem en lang række aktører om et bredt spektrum af politiske spørgsmål. Finansiell støtte til samarbejde med industrialiserede lande vil navnlig tage sigte på at stimulere initiativer fra og samspil mellem økonomiske og sociale aktører og andre private og offentlig-retlige organer i EU og partnerlandene, hvorigennem de bilaterale forbindelser vil blive styrket.

Denne form for samarbejde mellem EU og TPIC-partnerlandene kunne ikke finde sted på en hensigtsmæssig måde gennem geografiske programmer⁸ inden for rammerne af DCECI. Der er derfor behov for et egentligt tematisk program til gennemførelse af samarbejdsinitiativer, som følger en dagsorden, der er i overensstemmelse med EU's strategiske mål. Der vil kunne opnås stordriftsfordele, synergieffekt, større effektivitet og synlighed ved at organisere forskelligartede bilaterale samarbejdsinitiativer inden for et enkelt sæt rammer. Dette er så meget desto mere sandsynligt som nogle af disse initiativer kunne være regionale.

2.3. Eksisterende politik, samarbejdsrammer og erfaringer fra tidligere

Det bilaterale samarbejde med de lande og områder, der er omfattet af TPIC, var tidligere baseret på flere forskellige juridisk bindende og ikke-bindende instrumenter, jf. bilag 1. De hidtidige vigtigste resultater og retningslinjer inden for disse rammer beskrives nedenfor.

2.3.1. OECD-lande, der ikke er medlemmer af EU

Grundlaget for det hidtidige og kommende samarbejde med De Forenede Stater, Canada, Japan, Republikken Korea, Australien og New Zealand er de initiativer, der vedrører perioden 2001-2006 under Rådets forordning (EF) nr. 382/2001. De er i overensstemmelse med de samarbejdsdagsordener, der er fastlagt i forbindelse med forskellige bilaterale instrumenter. Disse institutionelle rammer har gjort det muligt at gennemføre projekter til støtte for og fremme af EU's politiske og økonomiske forbindelser med disse lande. Initiativerne har også udgjort et nyttigt supplement til specifikke bilaterale aftaler mellem EU og nogle af de nævnte lande, f.eks. inden for uddannelse og videnskab og teknologi.

Rådets forordning (EF) nr. 382/2001 omhandler to overordnede emner: a) udvikling af projekter, der tager sigte på at styrke det bilaterale samarbejde med alle

⁷ Se bilag 1.

⁸ Der er hovedsagelig tale om programmer for eksternt bistand, der er godkendt i fællesskab med partnerlandene, og som fokuserer på deres udviklingsbehov.

partnerlandene på en lang række områder og b) fremme af handelsforbindelser med fokus udelukkende på Japan og Korea.

Hvad angår samarbejde, har de vigtigste gennemførte initiativer vedrørt:

- Etablering og udvikling af et netværk omfattende 27 EU-centre⁹ på universiteter i de seks partnerlande. Formålet med dem er at forbedre partnerlandenes kendskab til Den Europæiske Union, dens institutioner, historie, økonomi og politikker.
- Støtte til den nye transatlantiske dagsorden for en politikdialog mellem EU og USA, Den Europæiske Unions og De Forenede Staters initiativ til forbedring af transatlantisk økonomisk integration og vækst og aftalen med Canada om samhandels- og investeringsfremme.
- Gennemførelse af aktiviteter, der fremmer forskning i politikker og debat gennem forskellige tænketanke og andre organisationer i USA og Canada.
- Styrkelse af mellemfolkelige forbindelser gennem initiativer som transatlantiske civilsamfundsdialoger, året for mellemfolkelig udveksling mellem EU og Japan eller støtte til pilotprojekter inden for videregående uddannelse, der gennemføres i samarbejde med Australien og New Zealand. Der har også været et succesfuldt samarbejde med USA og Japan inden for beskæftigelse og socialpolitik med fokus på demografisk udvikling, handicap, lige muligheder, sundhed og sikkerhed.

Hvad angår forbedring af handelsforbindelserne, har man forsøgt at lette adgangen til markederne i Japan og Korea for EU-virksomheder og at øge deres forretningsaktiviteter i disse lande. Det er navnlig sket gennem to programmer:

- Et program for udvikling af menneskelige ressourcer, ”Executive Training Programme in Japan and Korea”, som medvirker til at forbedre EU-virksomhedernes kendskab til Japan og Korea gennem sprog- og handelsuddannelse for deres centralt placerede ledere. Indtil nu har næsten 1 000 europæiske ledere deltaget i dette program.
- EU’s kampagne ”Gateway to Japan”, som er et handelsfremmeprogram, der skal hjælpe EU’s små og mellemstore virksomheder med at fremme deres forretningsaktiviteter og øge deres salg på det japanske marked gennem målrettede handelsmissioner. Den igangværende ”Gateway to Japan”-kampagne forventes at introducere ca. 1 000 små og mellemstore EU-virksomheder til det japanske marked i perioden 2002-2006.

Begge disse programmer er blevet udvidet til også at omfatte de nye medlemsstater.

Samarbejdet og handelsaktiviteterne under ét var genstand for en ekstern evaluering i 2004¹⁰, og det blev ved den lejlighed konkluderet, at disse initiativer er relevante og effektive og anbefalet, at de videreføres og styrkes.

⁹ 15 centre i USA, 5 i Canada, 1 i Australien, 1 i New Zealand og 2 i Japan. Udbygningen af EU-centernetværket i Australien (yderligere to centre), rationaliseringen i USA og udbygningen til også at omfatte Korea (1 center) er i gang i øjeblikket.

2.3.2. Nyligt industrialiserede asiatiske lande og områder

TPIC omfatter også nyligt industrialiserede asiatiske lande og områder, som EU har etableret langsigtede forbindelser med: Brunei, Hongkong, Macao, Singapore og Kinesisk Taipei. TPIC vil gøre det muligt at tage samarbejdsbehov op med disse lande, der tidligere ikke var omfattet af forordningen om Asien og Latinamerika (ALA-forordningen)¹¹, som følge af dette instruments fokusering på udviklingslandene.

Der er ikke indgået en særskilt bilateral aftale med Hongkong. I en meddelelse fra 1997 med titlen "Den Europæiske Union og Hongkong: På den anden side af 1997" fastslog Den Europæiske Union, inden Hongkongs tilbagevenden til Kina som en "særlig administrativ region" efter princippet "ét land, to systemer", at den havde til hensigt at fremme sine forbindelser med dette område. Kommissionen har efterfølgende forpligtet sig til at pleje dynamiske og resultatgivende forbindelser til Hongkong SAR og til at undersøge, hvordan forbindelserne inden for handelsmæssige investeringer og samarbejde kan gøres mere permanente.

EU ønsker at fremme bilateral handel og økonomiske forbindelser og at styrke Macaos rolle i forbindelse med uddannelses- og kulturudvekslinger.

Forbindelserne med Kinesisk Taipei er baseret på respekt for "ét Kina"-politikken. Der er ikke etableret diplomatiske eller politiske forbindelser, men der er intensive kontakter inden for økonomi, handel, videnskab og teknologi, standarder og normer og en række andre områder.

EF/ASEAN-aftalen udgør grundlaget for en institutionaliseret dialog med Brunei og Singapore med fokus på handel, økonomisk samarbejde og udvikling. EU ønsker at etablere forbindelser med Singapore, som bygger på en ajourført politikdagsorden, der tager sigte på en bredere vifte af spørgsmål. Det sker bl.a. gennem en ny bilateral samarbejds- og partnerskabsaftale, som er ved at blive forhandlet. Denne aftale afspejler Singapores fremtrædende rolle i forbindelserne mellem EU og Sydøstasien, hvad angår handel og anden erhvervsvirksomhed, uddannelse og forskning.

2.3.3. Medlemmerne af Samarbejdsrådet for Golfstaterne

TPIC omfatter endelig de lande, der er medlemmer af Samarbejdsrådet for Golfstaterne, og som tidligere var omfattet af ALA-forordningen (se ovenfor). Kuwait, Qatar, De Forenede Arabiske Emirater, Bahrain og Saudi-Arabien er således også omfattet af TPIC¹².

¹⁰ Evaluation of the Executive training programme and the third Gateway to Japan Campaign – JITEX Expertise Technologique et Stratégique – 23. juli 2004; Evaluation of the establishment and development of EU Centres – The Evaluation Partnership – September 2004.

¹¹ Rådets forordning (EØF) nr. 443/92 af 25. februar 1992 om finansiel og faglig bistand til og økonomisk samarbejde med udviklingslandene i Asien og Latinamerika. Macao har tidligere nydt godt af samarbejdsaktiviteter finansieret under ALA-forordningen, men er ikke længere berettiget til en sådan støtte.

¹² Hvis aktiviteterne har regional karakter, kan de også omfatte Oman.

EU's forbindelser med Saudi-Arabien, Bahrain, Kuwait, Oman, Qatar og De Forenede Arabiske Emirater er omhandlet i samarbejdsaftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Samarbejdsrådet for Golfstaterne (GCC).

Den Europæiske Union søger at øge samarbejdet mellem økonomiske aktører, arbejdsmarkedsparterne og civilsamfundsaktører i EU og i GCC-landene inden for rammerne af det strategiske partnerskab for Middelhavet og Mellemøsten, som blev godkendt af Det Europæiske Råd i juni 2004. EU ønsker derfor at intensivere samarbejdsaktiviteterne på et begrænset antal centrale områder, som i højere grad afspejler forbindelsernes strategiske karakter og medvirker til at styrke EU's interesser i regionen.

GCC-landene udgør på nuværende tidspunkt EU's femtestørste eksportmarked. På grund af den store mængde olie, der udskibes fra Den Persiske Golf (69 % af EU's samlede import fra GCC-landene), indtager GCC-landene fjortendepladsen, hvad angår eksport til EU.

Kommissionens samarbejde med GCC-landene er koncentreret omkring energi og økonomiske spørgsmål. Der er en jævnlig dialog mellem eksperter om energispørgsmål, som har givet anledning til afholdelse af seminarer, workshopper og internationale konferencer. I 2003 blev der endvidere indledt et såkaldt økonomisk dialogmøde med det formål at fremme dialog og gensidig forståelse på områder af fælles interesse. Denne dialog skal anvendes til udveksling af knowhow og bedste praksis med hensyn til regional integration (f.eks. toldunion, økonomisk og monetær union og konkurrencelovgivning) og andre områder af interesse for begge parter (f.eks. Irak).

3. TPIC'S HOVEDTRÆK

3.1. Overordnet mål

Det overordnede mål med det tematiske program for samarbejde med industrialiserede lande (TPIC) er at skabe sammenhængende rammer for yderligere at udbygge forbindelserne mellem Den Europæiske Union og partnerlandene samt at fremme EU's strategiske interesser i disse lande. Støtte til og fremme af den politiske dialog og økonomisk samspil med disse partnerlande gennem en række praktiske samarbejdsforanstaltninger vil bidrage til at udvide og udbygge både de bilaterale og regionale forbindelser, til at øge anerkendelsen af og forståelsen for Den Europæiske Union og gøre den til en aktør med større gennemslagskraft på den internationale politiske scene.

3.2. Særlige mål

De specifikke mål med TPIC er derfor følgende:

- At fremme samarbejdsprojekter, samarbejdsforbindelser, økonomiske partnerskaber, mellemfolkelig udveksling og fælles projekter mellem aktører i EU og i partnerlandene.
- At fremme politikdialoger og formidling af ekspertise blandt politiske, økonomiske partnere og arbejdsmarkedspartnere samt andre civilsamfundsaktører

og ikke-statslige aktører – i overensstemmelse med de overordnede mål for hvert partnerland.

- At fremme kendskabet til Den Europæiske Union (dens institutioner, politikker, holdninger og globale udfordringer samt dens økonomiske, sociale og politiske integrationsprocesser og de deraf følgende konsekvenser for dens forbindelser udadtil) hos alle parter i partnerlandene, herunder meningsdannere, beslutningstagere og politikansvarlige, erhvervslivet og erhvervssammenslutninger, fagforeninger, forbrugerorganisationer, miljøgrupper, politiske partier, medierne, den akademiske verden og andre vigtige grupper.
- At forbedre EU's image hos enkeltpersoner og i offentlige og private organisationer i partnerlandene og at fremme et større engagement hos disse i forhold til EU og opbakning omkring EU's internationale politiske mål.
- At stimulere bilateral handel, investeringer og toldsamarbejde mellem EU og partnerlandene og fremme samarbejde om at styrke den sociale og miljømæssige dimension i forbindelse med globaliseringen.

For at fremme regionalt samarbejde kan disse mål eventuelt søges nået ved en regional tilgang.

3.3. Hovedprioriteter

For at opnå en mærkbar virkning vil de ovenstående mål blive søgt nået ved at fokusere på et begrænset antal prioriteter. Afhængigt af omstændigheder og muligheder vil aktiviteterne blive fastlagt og gennemført i form af landespecifikke, regionale eller sektorielle initiativer. Kommissionen vil søge at sikre sammenhæng mellem de aktiviteter, der støttes i landene, således som det normalt har været tilfældet tidligere i samarbejdet med OECD-lande, der ikke er medlemmer af EU.

På baggrund af ovennævnte mål er der opstillet følgende prioriteter for TPIC:

- **Offentligt demokrati:** navnlig gennem i) konsolidering og udvidelse af det eksisterende netværk af EU-centre som ekspertisecentre og oprettelse af nye sådanne centre i partnerlande, hvor de ikke allerede findes, og foranstaltninger til fremme af netværkssamarbejde mellem EU-centre, og ii) udvikling af aktiviteter, der fremmer politikforskning og debat i tænketanke og andre organer om emner, der vedrører udvikling af bilaterale forbindelser mellem EU og partnerlandene.
- **Fremme af økonomiske partnerskaber, erhvervssamarbejde og videnskabeligt og teknologisk samarbejde:** F.eks. gennem hjælp til EU-virksomhederne med at opbygge deres kapacitet, således at de bedre kan indrette sig efter de særlige træk ved markederne og erhvervsvilkårene i partnerlandene. I den forbindelse bør igangværende programmer eller initiativer, der strækker sig ud over 2006, fortsættes (f.eks. lederuddannelsesprogrammet for Japan og Korea) eller eventuelt revideres (f.eks. kampagnen "Gateway to Japan"). Det vil under denne prioritet også blive overvejet eventuelt at udvide netværket af Euro-Info-kontaktcentre til udvalgte TPIC-partnerlande som et middel til at fremme forretningsforbindelser samt andre foranstaltninger til støtte for gennemførelse af økonomiske initiativer sammen med partnerlandene. Eftersom de fleste TPIC-

lande fokuserer på innovation og konkurrenceevne og søger at udvikle en vidensbaseret økonomi, vil det have stor værdi og være i fælles interesse at fremme samarbejde inden for videnskab og forskning. Selv om formålet med TPIC ikke bør være at finansiere F&U-projekter, kunne det anvendes til at støtte aktiviteter, der tager sigter på at stimulere og fremme samspillet mellem forskere i EU og i partnerlandene og deres adgang til finansieringsmulighederne under det 7. rammeprogram.

- **Mellemfolkelige forbindelser, herunder udvikling af uddannelsessamarbejde:** med de partnerlande, som der ikke er indgået bilaterale aftaler med om uddannelsessamarbejde¹³. Visse TPIC-lande ligger i forreste linje, hvad angår almen uddannelse, erhvervsuddannelse og uddannelsessystemer, og råder over nogle af de bedste uddannelsesinstitutioner i verden. De udgør derfor et virkeligt potentiale for dynamisk og gensidigt værdifuldt samarbejde inden for uddannelse. Man bør i den forbindelse undersøge mulighederne for at gennemføre et regionalt samarbejdsinitiativ inden for videregående uddannelse for Asien og Stillehavsområdet, som kunne udgøre grundlaget for et bilateralt, regionalt og eventuelt et multilateralt samarbejde mellem EU og partnerlandene i regionen. Det skulle tage sigte på at fremme fastlæggelse af fælles studieplaner og student-/fakultetsmobilitet mellem EU-institutionerne og partnerlandenes institutioner og fremme dialogen om uddannelsespolitikker og andre specifikke initiativer inden for videregående uddannelse. Ud over disse rammer for samarbejde kan man undersøge mulighederne for samarbejde på uddannelsesområdet i form af bedre adgang til Erasmus Mundus-programmet, f.eks. gennem Erasmus Mundus' "asiatiske vindue" mod Østasien, Sydøstasien og Australasien samt gennem åbning af et "transatlantisk vindue". Formålet med et sådant samarbejde ville være at stimulere tilgangen af studerende og akademikere fra partnerlandene til Erasmus Mundus-masteruddannelserne. Kommissionen kan indlede drøftelser med de interesserede partnerlande om fastsættelse af procedurer og, med henblik på at opnå en multiplikatoreffekt for EU-investering, sammen med disse undersøge mulighederne for modsvarende bidrag fra partnerlandenes side.
- **Dialoger:** for at komplementere den formelle politikdialog på regeringsplan vil TPIC yde støtte til dialogaktiviteter med og mellem aktører på områder af strategisk betydning for samarbejde med det pågældende partnerland, herunder erhvervsaktiviteter, forbrugere, miljø; energi og transport beskæftigelse, socialpolitik og lige muligheder, medierne, herunder den audiovisuelle sektor m.m., og foranstaltninger til fremme af udveksling af information og bedste praksis inden for samarbejde på lovgivningsområdet. Dette kan også omfatte fastlæggelse af "special visitors"-programmer, der fokuserer på særlige målgrupper (f.eks. mediefolk, lovgivere, arbejdsmarkedsparterne og andre relevante eksperter).
- **Opsøgende arbejde:** omfattende målrettede aktiviteter og arrangementer i partnerlandene med henblik på at stimulere interessen for Europa og EU, for at øge EU's synlighed i partnerlandene, for at fremme offentlighedens forståelse af, hvad EU er og gør, for at øge kendskabet til EU's politikker og institutioner og

¹³ Indtil videre er der kun indgået aftaler af denne type med USA og Canada.

EU's internationale økonomiske og politiske rolle og for at fremlægge specifikke nuværende eller kommende samarbejds mål.

Som supplement til de vigtigste samarbejdsområder, der er beskrevet ovenfor, bør TPIC frembyde rammer, som er tilstrækkeligt fleksible til at dække landespecifikke områder for samarbejde eller nye samarbejdsområder, som eventuelt afgrænses i fremtiden.

3.4. Programmeringsprincipper

Kommissionen vil efter komitologiprocedurerne i første omgang træffe afgørelse om fireårige (2007-2010) og senere om treårige (2011-2013) tematiske strategidokumenter (programmeringsdokumenter). Strategidokumentet for industrialiserede lande vil indeholde mere detaljerede oplysninger om de politiske prioriteter og omsætte dem til planlagte foranstaltninger. Disse dokumenter vil fastsætte kriterierne for støtteberettigelse og beskrive, hvilken type foranstaltninger der skal iværksættes. Det vil blive tilstræbt at opnå komplementaritet i forhold til andre EU-programmer, navnlig de andre tematiske programmer, samt nationale og regionale programmer, og eftersom der ikke findes geografiske programmer¹⁴ for TPIC-lande, er risikoen for overlapning eller dobbeltarbejde begrænset.

Det tematiske strategidokument vil indeholde et vejledende budget for i) støtteberettigede partnerlande og områder, ii) prioriterede foranstaltninger og iii) bilaterale initiativer og initiativer for flere forskellige lande eller regioner. Det vil også redegøre for finansieringen af både drift og administration (teknisk bistand til EU, undersøgelser og evalueringer). Kommissionen vil på grundlag af denne flerårige programmering fremlægge årlige arbejdsplaner, som fastsætter de støtteberettigede foranstaltninger, særlige mål, forventede resultater og skønnede udgifter.

Programmet vil blive forvaltet af Kommissionen og eventuelt ved uddelegering af forvaltningsansvar til EU-delegationer i partnerlandene.

Selv om det ikke er muligt at definere en automatisk fordelingsnøgle, vil der ved ressourcefordeling bl.a. blive taget hensyn til omfanget af EU's tidligere finansielle støtte (jf. bilag 2), landenes relative størrelse og det relative omfang af de politiske og økonomiske forbindelser mellem EU og partnerlandene. Der vil dog også blive taget hensyn til behovet for at opnå en mærkbar effekt i de enkelte lande.

Kommissionen vil tilstræbe at dele finansieringen af aktiviteterne med partnerlandene, hvis den mulighed foreligger. Det er imidlertid ikke noget obligatorisk krav, da partnerlandene i nogle tilfælde (f.eks. i forbindelse med offentligt diplomati) kan have den opfattelse, at de politiske mål er i modstrid med deres interesser.

Kommissionen vil udarbejde regelmæssige aktivitetsrapporter, og Kommissionens tjenestegrene vil også gennemføre en midtvejsevaluering. Der vil blive lavet en

¹⁴ Dette berører ikke visse TPIC-landes mulige deltagelse i regionale programmer under DCECI. F.eks. kunne Brunei eller Singapore deltage i et ASEAN-program uafhængigt af (men komplementært til) deres deltagelse i TPIC.

ekstern evaluering af aktiviteterne i løbet af den første treårsperiode (2007-2009) med henblik på at få input til forberedelsen af det andet tematiske strategidokument (2011-2013). Rapporterne vil blive forelagt for og diskuteret med Rådet og Europa-Parlamentet.

BILAG 1: Samarbejdsrammer

De vigtigste lovgivnings- og politikinstrumenter til fremme af samarbejdet med TPIC-landene er følgende:

1. OECD-medlemslandene

Rådets forordning (EF) nr. 382/2001 af 26. februar 2001 om gennemførelse af projekter til fremme af samarbejde og handelsforbindelser mellem Den Europæiske Union og de industrialiserede lande i Nordamerika, Fjernøsten og Australasien, ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 1900/2005 af 21. november 2005.

Den transatlantiske erklæring af 1990 om EU/USA-relationer og den nye transatlantiske dagsorden og den fælles EU/USA-handlingsplan af 1995, Den Europæiske Unions og De Forenede Staters initiativ til forbedring af transatlantisk økonomisk integration og vækst, der blev vedtaget på topmødet mellem EU og USA i juni 2005.

Den EU/Japan-handlingsplan, der blev vedtaget på det 10. bilaterale topmøde mellem EU og Japan i december 2001.

Rammeaftalen om handel og samarbejde med Republikken Korea og den dertil hørende politiske erklæring af oktober 1996.

Fælleserklæringen af 1997 om forbindelserne mellem Australien og Den Europæiske Union og samarbejdsdagsordenen af 2003.

Fælleserklæringen af maj 1999 om forbindelserne mellem Den Europæiske Union og New Zealand og handlingsplanen fra 2004 om prioriteter for det fremtidige samarbejde.

Rammeaftalen af 1976 for handelssamarbejde og økonomisk samarbejde mellem Det Europæiske Fællesskab og Canada, erklæringen af 1990 om forbindelserne mellem Det Europæiske Fællesskab og Canada, den fælles handlingsplan for EU og Canada af 1996 og partnerskabsdagsordenen for EU og Canada af 2004.

2. Nyligt industrialiserede asiatiske lande og områder

Samarbejdet med Brunei, Kinesisk Taipei, Hongkong, Macao (siden 1999) og Singapore er ikke omhandlet i Rådets forordning (EØF) nr. 443/92 af 25. februar 1992 om finansiel og faglig bistand til og økonomisk samarbejde med udviklingslandene i Asien og Latinamerika (ALA-forordningen) som følge af disse landes og områders status som ikke-udviklingslande.

Den Europæiske Union har imidlertid etableret langvarige forbindelser med disse lande og områder:

Der er ikke indgået nogen særlig bilateral aftale med Hongkong, men Den Europæiske Union har udtrykkeligt erklæret, at den har til hensigt at fremme forbindelserne med dette område, inden Hongkong bliver en kinesisk såkaldt særlig administrativ region (SAR) i henhold til princippet ”et land, to systemer”. I en meddelelse fra 1997 med titlen “Den Europæiske Union og Hongkong: På den anden side af 1997” forpligtede Kommissionen sig til at pleje dynamiske og resultatgivende forbindelser til Hongkong SAR og til at undersøge, hvordan forbindelserne med hensyn til økonomiske investeringer og samarbejde kunne blive mere

permanente. EU har også indgået en toldaftale med Hongkong (1999) og en tilbagetagelsesaftale (2002). I henhold til en uofficiel aftale afholdes der jævnligt møder på højt embedsmandsplan mellem Hongkong SAR og EU.

Hvad angår Macao, er vores forbindelser baseret på en handels- og samarbejdsaftale, der blev indgået den 14. december 1992, og som trådte i kraft den 1. januar 1993, og på Kommissionens meddelelse af november 1999 med titlen "Den Europæiske Union og Macao: Efter år 2000".

Selv om der ikke er etableret diplomatiske eller politiske forbindelser med Kinesisk Taipei, er der alligevel et meget stort antal kontakter inden for økonomi, handel, videnskab og teknologi, standarder og normer og en række andre områder. Kommissionen har siden marts 2003 også haft et repræsentationskontor for økonomi og handel i Kinesisk Taipei.

Forbindelserne med Brunei Darussalam og Singapore er omhandlet i aftalen af 1980 om samarbejde mellem Det Europæiske Fællesskab og ASEAN-landene (jf. Rådets forordning (EØF) nr. 1440/80 af 30. maj 1980 om indgåelse af en samarbejdsaftale mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Indonesien, Malaysia, Filippinerne, Singapore og Thailand - medlemmer af Sammenslutningen af stater i Sydøstasien og protokollen vedrørende udvidelsen af samarbejdsaftalen mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Indonesien, Malaysia, Filippinerne, Singapore og Thailand - medlemmer af Sammenslutningen af stater i Sydøstasien – til også at omfatte Brunei Darussalam (EFT L 81 af 23.3.1985)). Der er indledt forhandlinger med bystaten om en ny aftale om bilateralt samarbejde og partnerskab, og de videreføres målrettet.

3. Medlemmerne af Samarbejdsrådet for Golfstaterne

EU's forbindelser med Saudi-Arabien, Bahrain, Kuwait, Oman, Qatar og De Forenede Arabiske Emirater er omhandlet i en samarbejdsaftale, der blev undertegnet mellem Det Europæiske Fællesskab og Samarbejdsrådet for Golfstaterne (GCC) i 1989.

Der blev indledt forhandlinger om en frihandelsaftale mellem EU og GCC i 1990, og de blev genoptaget i 2001. Kommissionen ønsker at afslutte disse forhandlinger snarest muligt. Bortset fra disse kontraktuelle forbindelser er der en årlig politisk dialog en gang om året på ministerplan, og der indgår heri drøftelser om menneskerettigheder, regionale spørgsmål af fælles interesse og sikkerhedsrelaterede emner som f.eks. samarbejde om bekæmpelse af terrorisme og ikke-spredning.

BILAG 2

Nylige foranstaltninger på grundlag af den eksisterende tematiske budgetpost**Budgetpost 19-05-02: Forbindelser med OECD-lande, der ikke er medlemmer af EU:
Perioden 2003-2006**

<i>Fordeling på partnerlande (og hovedaktiviteter)</i>	<i>Instrumenter</i>	<i>Beløb i EUR</i>
Samarbejde med USA (hovedaktiviteter: EU-centre, offentligt diplomati, opsøgende foranstaltninger, transatlantisk dialog) (1)	Indkaldelse af forslag og udbud	10 704 956
Samarbejde med Canada (hovedaktiviteter: EU-centre, offentligt diplomati, akademiske forbindelser) (1)	Indkaldelse af forslag og udbud	2 913 866
Samarbejde med Japan (hovedaktiviteter: EU-centre, mellemfolkelige udvekslinger m.m.)	Indkaldelse af forslag	3 164 179
Samarbejde med Korea (EU-center)	Indkaldelse af forslag	859 055
Samarbejde med Australien og New Zealand (EU-centre, samarbejdsprojekter inden for videregående uddannelse)	Indkaldelse af forslag	4 590 000
Programmer til erhvervs- og handelsmæssig fremme:		
- Kampagnen "Gateway to Japan"	Indkaldelse af forslag og udbud (stipendier)	12 678 071
- Lederuddannelsesprogram		28 918 530
Små samarbejdsprojekter, evalueringer m.m.	Kontrakter, tilskud	1 172 246
I ALT		65 000 903

(1) Uddannelsessamarbejdet med USA og Canada gennemføres og finansieres separat i henhold til særlige bilaterale samarbejdsaftaler.